

İçimdeki Fırtınalar Dinmiyor

— keskin2011 · 03 Aralık 2016

Gözlerin düşer aklıma
Uyanır yüreğimdeki sisler arasından
Güneşin doğuşunu bekler bir çift nilüfer
Bir nehir çağlayarak akar
Yakomozlar eşliğinde
Kayaların arasından süzülerek

Bahara kanat çırpar kelebekler
Saçlarına takardın beyaz papatyalardan
Gülüşün bile değişirdi
Dolanırken beline yabani bir sarmaşık

Çok şey anlatırdın gülerek
Bir gelincik açardı sanki dudaklarında
Yüzünde buruk bir gülümseme
Yanağındaki kor ateş yakar beni
Geçmiş silinir yaşanmamış ömrümden

Rüzgarda saçların dağılır
Usulca alır sevdan beni içine
Dudaklarında kalırım nefes nefese
Cennet kapıları açılır gözlerinde

Sen gittin gideli
Rüzgarlar esmiyor artık
Yaprak bile kımıldamıyor
Sensizlik çöktü sessiz dünyama
Yaşamak zor bu şehirde ...

Refik
03 . 12 . 2016
İstanbul